

Raija Taramaa: Stubborn and silent Finns with 'sisu' in Finnish-American literature: An imagological study of finnishness in the literary production of Finnish-American authors. Acta Universitatis Ouluensis, B Humaniora 76. Oulu 2007, 207 p. ISBN 978-951-42-8372-7

Prior to the advent of a more multicultural sensibility in the United States, ethnic literature – like its regionalist counterpart – was often perceived to be parochial and thus limited. In the case of immigrant groups, it was viewed as the literature of the ethnic enclave, not quite ready to be accepted by a larger, more cosmopolitan audience and certainly not capable of being conceived as writing with genuinely "universal" aspirations. Such was the portrait offered a half century ago by literary critics such as Daniel Aaron. Much has changed since that time, as a familiarity with work of literary scholars such as Thomas Ferraro and Werner Sollors attests. Some of the most highly acclaimed contemporary authors write fiction embedded in the particularities of ethnic group identity that are read as speaking for and to, borrowing a title from Philip Roth, who is an exemplar of this mode, "everyman."

In this context, it is true that Finnish-Americans have not produced the likes of a Roth. Raija Taramaa's study of five contemporary second- and third-generation Finnish-American authors is not intended to assess their literary merits. Nor is she concerned with examining universal literary themes. Rather, her focus is on the ways that these writers express

their sense of what it means to be Finnish-American within the context of contemporary culture. As such, her contribution is more to the sociology of literature than to a literary aesthetic. The five authors selected for analysis are Lauri Anderson, Mary Caraker, Joseph Damrell, Lynn Laitala, and Paula Robbins. Literary scholars who know the scene better than I do may question how representative this group is, but one thing is clear: taken as a whole these writers' works reflect the range of geographic locales that have been central to Finnish-Americans: one focusing on the Pacific Northwest, one on Minnesota, two on Michigan's Upper Peninsula, and one on New England.

In the wake of the institutional erosion of a Finnish-American community are there recurring personality traits and behavioral characteristics that can be still seen in people of Finnish descent, at least in places where co-ethnics abound? Treating literary products as a reflection of social life, this is the central question addressed by Taramaa. Based on the evidence provided by an imagological analysis of these ethnic authors, who presumably draw on and thus in some sense mirror the social psychology of contemporary Finnish-Americans, the answer she offers is an unqualified yes. She identifies eight such features: *sisu*, diligence, cleanliness, helpfulness and honesty, reticence, drinking habits, religiousness, and love of nature and a desire for freedom.

Although not surprising, these features are revealing. Moreover, for anyone who attends FinnFests and similar conclaves, those Finn-

ish-Americans who have opted to embrace, if primarily in a symbolic modality, their ethnic origins tend to articulate these same features in describing the essence of Finnishness. As is often the case in efforts at ethnic self-promotion, most are positive. *Sisu*, when seen as stubbornness, and reticence can be both positive and negative. Meanwhile, drinking habits point to a problem, a moral failure. The history of drinking as a social problem within the ethnic community (recall the central role played by temperance societies during the heyday of immigration) has not in general been hidden from plain view, and thus it would be odd indeed if drinking to excess was absent from fictional accounts.

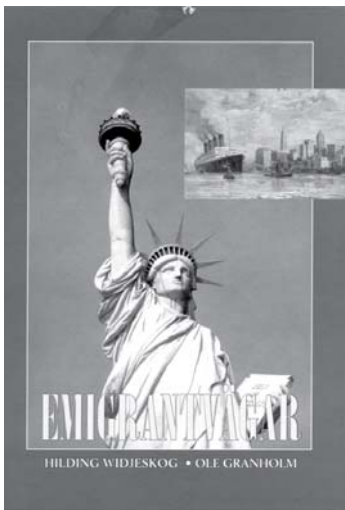
Taramaa refrains from drawing any broad conclusions about this cluster of attributes and eschews any attempt to pull these discrete features into a composite portrait of the Finnish-American psyche. Perhaps this was a reflection of her awareness of the limited data base she employed. The study is both rigorous and suggestive – implicitly calling for more work in this area. In this regard, I would like to see more Finnish-American authors considered in future studies.

In addition, a comparison of the ways Finnish-Americans have depicted their fellow ethnics with the way non-Finns have would be instructive. For example, the late Robert Travers captured the regional character of the Upper Peninsula well in his novels and short stories, which inevitably included a consideration of the Finns in the area. Likewise, Pulitzer Prize winning author Jim Harrison has sought to link the Finnish and Na-

tive American temperaments in his work, including his recent *Returning to Earth*.

This is to suggest that Taramaa should be credited for promoting a consideration of the significance of literary expression in the forging of symbolic modes of ethnic identity. She has opened up an interesting avenue of research, but this should be seen for what it is: a useful starting point.

Peter Kivisto

Hilding Widjeskog och Ole Granholm (red.): Emigrantvägar. Vasa 2006, 335 s. ISBN 952-92-0452-3

Det finns en uppsjö av forskning och litteratur om det stora transatlantiska emigrationen, både "over there" och på hemmaplan. Vi har många Wilhelm Moberg in spe, men väntar fortfarande på att någon får ändan ur vagnen och skriver den stora emigrantromanen. Material finns det ingen brist på, men ändå blir det aldrig

för mycket. Det är alltid ett nöje att läsa och höra emigranthistorier. Inga är varandra helt lika, öderna är lika många som emigranterna. Tyvärr finns det allt färre kvar som kan berätta om hur det var. På varje Finnfest i USA och Canada jag deltar i får jag höra sorgebud om amerikafinländare som anträtt sin sista stora resa. Min vän Don Forsmans plötsliga frånfälle i januari var en sorglig påminnelse om förgängligheten.

Hilding Widjeskog och Ole Granholm har gjort en kultgärning då de publicerat boken "Emigrantvägar". I den stora emigrationen som tog fart mot slutet av 1800-talet var Terjärvborna med från första början. Under en period av hundra år blev deras antal omkring 1800, en otrolig siffra för lilla Terjärv. "Emigrantvägar" gör axplock i deras öden. Många hade för avsikt att komma tillbaka, "vi ska bara fara å ta upi ledi fö penga, å tå komber vi heim tibaka" sade Abrams-Fridolf och Haga-Teodor då de lämnade Storbacka en vacker sommardag. Teodor kom tillbaka 30 år senare, men Fridolf försvann mot okända öden.

Från min egen barndom minns jag en packe med gulnade amerikabrev som farmor förvarade i sin byrålåda och hörde historier om släktingar som försvunnit över havet. Det var med stort intresse jag läste boken för att hitta någon av dem, vissa namn klingade bekant, men jag kunde inte placera dem. Bokens fokus ligger i de enskilda öderna och är därför synnerligen intressant för läsare som själva är engagerade i ämnet. Faktabelysande insprängda artiklar berättar om emigrationen i ett större perspektiv, och är säkerli-

gen intressanta för den oinvigde, men erbjuder ingen egentlig banbrytande forskning, något som redaktörerna inte heller strävat till. Eftersom bidragen kommer från sjuttion olika författare, varierar också texterna från akademiskt sakliga till personligt engagerade. Gemensamt för dem är att alla är intressanta och de belyser emigrationen från olika vinklar på ett handfast sätt. Här ligger också bokens svaghet; den ger ett splittrat intryck och lämpar sig bättre att läsas i etapper än i ett sträck. De engelskspråkiga artiklarna i slutet av boken väcker ett litet frågetecken, men kanske motiveringen är att boken ska fungera som present åt amerikasläktingar också.

Lite störs läsaren av upprepningar och samma bilder som förekommer på flera ställen. Boken hade mått bra av en ytterligare korrekturläsning. Layouten är proffsig, formatet tilltalande och papper och inbinding av god kvalitet. Det är glädjande, alltför många böcker inom dethär området har av resursbrist tryckts i sämre kvalitet än innehållet skulle förtjäna, och blir "lösbladsupplagor" i flitig användning. "Emigrantvägar" har säkerligen sin största läsarskara i Svenskösterbotten, men förtjänas att läsas av alla intresserade av den stora emigrationen. Den är en prydnad för vilken bokhylla som helst, men bör läsas, tummas, kompletteras och kommenteras. Så hedrar vi bäst de driftiga våghalsar som inte nöjde sig med att gå hemma och "spark i tårvona". De är en viktig del av Österbottens historia, men har också påverkat nutiden, mer än vi tror.

Krister Björklund